

Est corrupta, sed tum non est ratio. Instas: est tamen in omnibus hominibus corrupta: ergone omnes homines ratione destituuntur? ita quidem est, per naturam corrupta est in omnibus, ut in moralibus illi sibi relictæ regimen vitæ committi nequeat. Ast si a diuino spiritu per sacras litteras emendetur, non amplius corrupta est: & eo quidem sensu quod a SOLONE dictum est, recipimus, omnesque adhortamur, ut *ὡς ἡ φύσις* sequantur, non autem affectibus aut praeiudicatis obtemperent opinionibus. Nec aliter capimus quando nonnulli recentiorum* dicunt, virtutem nihil aliud esse, quam *amore rationis*. Est sane amor rationis, siue studium ea omnia agendi, quæ ratio diuinitus collustrata agenda præcipit. Vnde re ipsa non dissentiant, qui virtutem esse studium se semper & ubique ad Numinis voluntatem componendi, doceant. Namque ratio diuinitus collustrata hoc præcipit, atque ostendit, quo pacto semper & ubique ad voluntatem Numinis nos componere debeamus.

§. V. Hoc ipsum quoque SOLONIS præceptum inter media proficiendi in virtute, vel primum iure sibi vendicat locum. Quam enim iuuat semper attendere rationi, eiusque decretis præbere aures? Nulla promptior ad exuenda vitia, ad domandas cupiditates, via. Equidem cum ipsa virtute hæc diligentia auscultandi voci rationis, tam arcte connexa est, ut nonnulli eam pro virtutis quadam proprietate venditent**. Qui nobis non aduersantur. Est enim hæc diligentia, hoc studium obtemperandi rationi per scripturam sacræ collustratæ, virtutis & mater & filia. Efficit ut in virtute proficiamus, & quo magis in ea proficimus, eo magis hoc studium in nobis accenditur. Ast ut primum in nobis accendatur, in eo omnis consistit difficultas. Sed hanc superare docent diuinæ litteræ. Philosophia hoc addit, multum quoque conducere, si animus iis imbuatur artibus atque disciplinis, per quas aut affectibus, aut praeiudicatis opinionibus obedire dediscat. Faceßant contra artes*, quarum consuetudo, molestos, verbosos, intempestiuos, sibi placentes facit, & ideo non discunt necessaria, quia superuacua didicerunt.

** vid: Arnoldus Geulingius, de virtute in genere, Cap. I. §. II. & Philarethus Eth: part: post: Cap I.

§. I. p. 133

** vid: Arnoldus Geulingius de virtutibus: Cardinalibus: §. I. p. m. 46. & Philarethus l. c. Cap: II. p. 144.

* vid: Seneca Epist: LXXXVIII.

§. VI. p. 737.

A 3